

Arrest

nr. 246 994 van 8 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 juli 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juni 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat A. LOOBUYCK, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 12 juni 2018 België is binnengekomen, diende op 22 juni 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 24 juni 2020 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 24 juni 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 22/06/2018
Overdracht CGVS: 14/08/2018*

Uw persoonlijk onderhoud vond plaats op het CGVS op 10 september 2018 van 09.11u. tot 13.10u. Uw advocaat, meester Duchez, was aanwezig gedurende het volledige persoonlijke onderhoud. Uw tweede persoonlijk onderhoud vond plaats op 10 februari 2020 van 14.00u. tot 18.00u. Uw advocaat, Meester Waldmann loco meester Geleyn, was aanwezig gedurende het volledige persoonlijke onderhoud. U werd beide keren bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent Pashtoun, behoort tot de Shinwari stam en u bent soenitisch moslim. U bent geboren in het dorp Morchal in het district Nazyan in de provincie Nangarhar. Toen u zeventien of achttien jaar was, bent u met uw familie verhuisd naar het dorp Landay in Soonkhel, eveneens in district Nazyan in de provincie Nangarhar omdat Daesh de bevolking lastig viel in Morchal. U bent nooit naar school geweest. Uw vader is landbouwer.

Toen u twintig jaar werd, heeft u zich aangemeld bij het leger in Jalalabad. U bleef zestien maanden in dienst als soldaat in de provincie Paktia. U diende gereedschap rond te brengen, te werken als uitkijker en de controleposten te versterken tijdens gevechten. Soms arresteerden jullie talibs die mijnen aan het plaatsen waren. Omwille van uw werk bij het leger, kende u problemen met de taliban in uw regio. De taliban bedreigde uw vader en kwam naar u op zoek wanneer u naar huis kwam tijdens uw verlof. Op een dag zat u bij vrienden toen de taliban op u begon te schieten. U kon ontsnappen door bij iemand anders binnen te lopen. Een andere keer werd u opgebeld door vrienden die u zeiden dat de taliban op u aan het wachten waren, waardoor u niet naar huis kon gaan. De taliban zeiden tegen uw vader dat hij u moest overleveren aan hen, anders zou u gedood worden. Uw vader besloot dat u het land moest verlaten.

U verliet Afghanistan drie tot drieënhalve maand voor uw aankomst in België in juni 2018. U reisde met een smokkelaar via Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk tot in België. Op 22 juni 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een kopie van uw legerkaart, een kopie van uw klantenkaart bij New Kabul Bank en tien foto's van uw tijd in het leger. Uw advocaat maakte vervolgens via e-mail volgende documenten over: een kopie van de taskara van uw vader, een kopie van uw medisch attest van het leger, een kopie van uw aanstellingsbrief bij het leger, een kopie van de taskara van uw moeder, een kopie van een verklaring over uw herintreding bij het leger en een kopie van een applicatiebrief over uw herintreding bij het leger.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS1, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient erop te worden gewezen dat er een belangrijke discrepantie bestaat tussen de verklaringen die u aflegde voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het Commissariaat-generaal.

In casu werd vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over waar in Afghanistan u precies geboren bent. U verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) dat Soonkhel uw geboorteplaats betreft (verklaring DVZ, vraag 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS wijzigt u deze verklaring echter en stelt u dat u in Murchal geboren bent (CGVS 1, p. 9). U verduidelijkt dat Soonkhel in het dorp Landay ligt, het dorp waar u pas rond uw zeventien jaar heen zou zijn verhuisd (CGVS 1, p. 4 en 9).

Tevens legt u geen eensluidende verklaringen af over waar u precies gewoond heeft in Afghanistan. U verklaarde op de DVZ dat u van uw geboorte tot aan uw vertrek in Soonkhel, Landay in het district Nazian in de provincie Nangarhar heeft gewoond (verklaring DVZ, vraag 10). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS wijzigt u deze verklaring echter en stelt u dat u in Murchal opgegroeid bent (CGVS 1, p. 9). U voert tevens aan dat het sinds vijf of zes jaar is dat u in Soonkhel, Landay woont (CGVS 1, p. 9).

U stelt dat Landay een stam is in Shinwari (CGVS, p. 8). Vervolgens wordt u gevraagd waar u precies woonde in Shinwari, waarop u antwoordt dat u in het dorp Degan/Deykan woonde (CGVS, p. 8). Even later wijzigt u deze verklaring en stelt u dat u niet in Deykan woonde, maar dat het er in de buurt ligt (CGVS, p. 10). Uit dergelijke tegenstrijdige verklaring blijkt dat u er niet in slaagt eensluidende verklaringen af te leggen over waar u geboren bent en gewoond heeft in Afghanistan. Dat u niet simpelweg telkens correct kan duiden waar u geboren bent en waar u wanneer gewoond heeft, roept ernstige vragen op bij uw voorgehouden verblijf in het district Nazyan in de provincie Nangarhar.

Ook uw geografische kennis van uw voorgehouden regio van verblijf in Afghanistan blijkt niet afdoende voor iemand die stelt zijn hele leven in het district Nazyan te hebben verbleven. Gevraagd een dorp in de buurt van Murchal te noemen, slaagt u er enkel in de naam van een buurman te noemen en antwoordt u niet concreet op de vraag of er grotere dorpen in de buurt van Murchal waren (CGVS 2, p. 10). U wordt nogmaals gevraagd andere dorpen in Nazyan te noemen, afgezien van de dorpen waar u stelde te hebben gewoond, maar u komt echter niet verder dan het opsommen van de namen van enkele burens (CGVS 2, p. 11). Dat u geen enkel ander dorp in het district Nazyan weet op te noemen wanneer u er concreet naar gevraagd wordt, roept ernstige vragen bij uw beweerde verblijf in deze regio.

De namen van de dorpen Soroobi/Surobay en Mullah Kheil in uw regio, daar heeft u nog nooit van gehoord (CGVS 2, p. 18). Dat is opmerkelijk, aangezien deze twee dorpen op de route liggen tussen de dorpen Landi, waar u de laatste jaren zou hebben gewoond, en Murchal, waar u stelde te zijn geboren en opgegroeid (CGVS 1, p. 8-9; kaart toegevoegd aan het administratieve dossier). Tussen deze twee dorpen in ligt volgens satellietbeelden het grootste landbouwgebied van uw district. Dat u de namen van deze twee dorpen aldus nog nooit zou hebben gehoord, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw levenslange verblijf in het district Nazyan (CGVS 2, p. 18).

Concreet gevraagd naar districten in de buurt van Murchal, slaagt u er enkel in het district Dur Baba te noemen, terwijl uit de kaart toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat ook Achin en Shinwar district grenzen aan Nazyan district (CGVS 2, p. 11). U verklaarde bovendien nooit in andere districten te zijn geweest (CGVS 2, p. 10, 12), een verklaring die u vervolgens wijzigde om te zeggen dat u wel een keer per week of per maand naar Achin district ging (CGVS 2, p. 12). Dat u niet weet te zeggen dat Achin naast Nazyan ligt, vervolgens zegt dat u nooit in een ander district bent geweest en nog later dan weer dat u quasi tweewekelijks naar Achin ging doet verder twijfelen aan uw verklaringen over uw leven in deze regio van Nangarhar.

Daarnaast is het opvallend dat de naam Hafiz Saeed Khan u helemaal niets zegt (CGVS 2, p. 19). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, was Hafiz Saeed Khan het hoofd van Islamitische Staat (IS) van Afghanistan en Pakistan was. Hij werd gedood bij een luchtaanval in Achin district in juli 2016. Heel de regio werd geconfronteerd met de aanwezigheid van IS in Nangarhar en diende de gevolgen hiervan te ondergaan. Zo werden u en uw familie hierdoor gedwongen om uit uw geboorteregio te vertrekken en zich in Landay te vestigen (CGVS 2, p. 6). Dat u nog nooit gehoord zou hebben van deze man, die ook in deze regio verbleef – hij werd gedood in het naburige district Achin, waar u regelmatig kwam – doet verder twijfelen aan uw leven in deze regio (CGVS 2, p. 12, 19).

Bovendien is het opvallend dat u geen enkele notie heeft van de Afghaanse kalender (CGVS, p. 5). U heeft geen idee welk jaar we zijn en kent geen enkele maand in de Afghaanse kalender. U wijt dit aan uw gebrek aan opleiding, maar kent daarentegen wel de Westerse kalender (CGVS, p. 5). Van iemand die stelt zijn hele leven in Afghanistan heeft gewoond, mag op zijn minst verwacht worden dat hij enige notie heeft van de gebruikelijke kalender in zijn land van herkomst, zeker gezien u wel op korte tijd kennis blijkt te hebben opgedaan van de westerse kalender. Bovendien zou u de laatste jaren in het leger hebben gezeten waardoor u geenszins kan aantonen een dermate geïsoleerd bestaan te hebben geleid om een dergelijk gebrek aan kennis te verklaren.

Tevens slaagde u er niet in eensluidende verklaringen af te leggen over uw levensomstandigheden en socioeconomische situatie in Afghanistan. Uw verklaringen over het werk van uw vader in uw dorp blijken grote tegenstrijdigheden te bevatten. Gevraagd of er landbouwgronden waren voor uw vader om op te werken, stelde u van niet (CGVS 2, p. 16). U voegt toe dat er land was voor sommige mensen, maar het niet aan jullie werd verdeeld (CGVS 2, p. 16). Later wijzigt u deze verklaring en stelt u dat uw vader wel velden had om op te werken, “adai” die hij van zijn neven had gekregen en dat ook u deze velden irrigeerde (CGVS, p. 17). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, stelde u dan weer dat mensen weigerden om “adais” aan uw vader te geven (CGVS, p. 17).

U wordt opnieuw gewezen op uw eerdere antwoorden, namelijk dat uw vader wel "adais" gekregen had en u erop gewerkt heeft, maar u slaagt er geheel niet in om uw tegenstrijdige verklaringen dienaangaande uit te klaren (CGVS, p. 17).

Voorts legde u tegenstrijdige verklaringen af over uw eigen werkervaringen in Afghanistan. U verklaarde namelijk eerst niet gewerkt te hebben in Murchal of Landi, om deze verklaringen vervolgens te wijzigen en te stellen dat u gewerkt heeft in de steenkap, op de velden van uw vader en als houthakker (CGVS 2, p. 9, 13, 16). Daarnaast slaagde u er niet in eensluidende verklaringen af te leggen over uw taken en ervaringen bij het leger. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud stelde u dat het uw taak was om gereedschap rond te brengen en mee te vechten indien er versterking nodig was (CGVS 1, p. 14). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stelde u plots dat u moest werken als uitkijker (watcher), hetgeen u geheel onvermeld liet tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud (CGVS 2, p. 21).

Ook over de reden waarom u niet naar school bent geweest zijn uw verklaringen weinig consistent. Zo stelt u eerst dat u nooit naar school bent geweest omdat er geen scholen waren in uw omgeving (CGVS 1, p. 7). Even later wijzigt u deze verklaringen en zegt u dat u niet ging omdat mensen die naar school gingen werden lastig gevallen werden door de taliban (CGVS 1, p. 7).

Ook uw verklaringen over uw ervaringen in het leger bevatten vele vaagheden en tegenstrijdigheden die de algemene geloofwaardigheid van uw profiel verder ondermijnen. U verklaarde eerst dat uw commandant bepaalde of je een talib die gearresteerd werd moest doodschieten of niet. Gevraagd of het soms gebeurde dat een commandant het beval gaf om een talib dood te schieten in plaats van te arresteren, antwoordde u dat u het zich niet meer herinnert, wat weinig aannemelijk is (CGVS 1, p. 15). Gevraagd of uw commandant ooit het beval gaf om iemand die gearresteerd was dood te schieten, zei u dat uw commandant het nooit toeliet en het nooit voor uw ogen gebeurde (CGVS 1, p. 16). Gevraagd of u zo een bevel zou kunnen weigeren, zegt u dat u nooit de orders van uw commandant kan weigeren (CGVS 1, p. 17). U herhaalde dat u zelf niet gezien heeft dat talibs werden neergeschoten als ze gearresteerd werden (CGVS 1, p. 18). Tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud, wijzigde u deze verklaringen echter volledig. U stelde dat het vaker gebeurde dat talibs werden doorgeschoten en dat u het meer dan tien keren gezien heeft (CGSV 2, p. 21, 22). Ook zou uw commandant u een vijftiental keer gevraagd hebben om een talib dood te schieten, maar dat u dat zonder problemen kon weigeren (CGVS 2, p. 23). Dergelijke inconsistentie verklaringen over uw ervaringen bij het leger doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw profiel. Ook over uw vertrek uit het leger heeft u tegenstrijdige verklaringen afgelegd. Zo verklaarde u eerst twee maanden voor uw vertrek uit Afghanistan het leger te hebben verlaten (CGVS 1, p. 13), maar wijzigt u deze verklaring vervolgens en stelt u dat u nooit de intentie had om het leger te verlaten en dat u met verlof was toen uw vader u wegstuurde naar Europa (CGVS 1, p. 25).

U legde daarnaast tegenstrijdige verklaringen af over hoe u uw reisweg gefinancierd heeft. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u dat uw vader zijn velden verkocht heeft om uw reis naar Europa te financieren. U specificeert dat hij 500.000 Afghani kreeg voor de velden en 400.000 of 500.000 leende van uw oom (CGVS 1, p. 25). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud wijzigt u deze verklaringen en stelt u dat uw vader koeien en geiten heeft verkocht om uw reis te betalen (CGVS 2, p. 4). U wordt expliciet gevraagd of er nog andere zaken verkocht werden om uw reis te betalen, waarop u ontkennend antwoordt (CGVS 2, p. 4). Dat u ook hieromtrent geen eensluidende verklaringen weet af te leggen, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw levensomstandigheden in Afghanistan.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat u geen enkel origineel document heeft neergelegd om uw identiteit, uw profiel of uw herkomst aan te tonen. U werd er nochtans uitdrukkelijk op gewezen om deze originele documenten over te maken (CGVS 1, p. 11). Bovendien stelt een van de door u neergelegde documenten van het leger dat uw familie op dat moment nog steeds in Murchal woont en dat uw vader overleden is (document nr. 7, dd. 21/04/1396 (12/07/2017 GK)), hetgeen geheel niet overeenkomt met de door u afgelegde verklaringen dienaangaande. U stelde namelijk dat uw familie in Soonkhel, Landay woont en dat uw vader nog leeft (verklaring DVZ vraag 10 en 13). Dat de inhoud van de door u neergelegde documenten niet overeenstemt met uw verklaringen, ondermijnt verder de algehele geloofwaardigheid van deze verklaringen en documenten. De overige documenten die uw advocaat via e-mail heeft overgemaakt met betrekking tot uw aanstelling bij het leger, dateren echter allen van de vierde en zesde maand in 1396, wat overeenkomt met de maanden juli en september 2017 in de gregoriaanse kalender (GK). Deze documenten handelen allen over uw heraanstelling en hertoetreding bij het leger na twee maanden afwezigheid, hetgeen u nergens vermeld heeft gedurende uw persoonlijke onderhouds (zie document 1, 3, 6, 7 en bijhorende vertalingen in de groene farde).

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat alle documenten omtrent uw werk bij het leger, uw kaart van het leger en uw bankkaart kopieën zijn die geen waarborg bieden inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. Aan de door u neergelegde privé-foto's kan evenmin bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt bovendien dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse verzoeker om internationale bescherming of bij het ondersteunen van zijn relaas.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in het district Nazyan van de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en u ooit woonachtig bent geweest in het district Nazyan. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26, beschikbaar op

<https://www.refworld.org/type,LEGALPOLICY,,,5a65c4334,0.html> of <https://www.refworld.org>; en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018 (pag.46, voetnoot 16, beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 10.09.2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten (CGVS1, p. 2). U werd in de loop van uw tweede persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat u geen duidelijk beeld geeft over uw levensomstandigheden in Afghanistan, gelet op uw inconsistente verklaringen (CGVS2, p. 18). U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt (CGVS 1, p. 2; CGVS 2, p. 18).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u in welke omstandigheden verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust (CGVS 2, p. 18). U verklaarde dienaangaande louter dat u uw problemen verteld heeft en u bescherming wenst in België (CGVS 2, p. 18).

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afghaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in het district Nazyan heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Verzoeker licht toe als volgt:

“II.1.1. Verwerende partij stelt in haar beslissing dat verzoekende partij er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en dat verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De verwerende partij verwijt verzoekende partij eerstens vermeende tegenstellingen tussen haar gehören op het CGVS en hetgeen zij verklaarde op de DVZ:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij volhardt in haar verklaringen zoals gedaan tijdens haar gehören po het CGVS. Op de DVZ verliep alles erg snel en chaotisch. Verzoende partij kreeg amper de tijd om haar relaas uiteen te zetten, maat staat om eventuele misverstanden uit te klaren.

II.1.2. Verwerende partij verwijt verzoekende partij tevens een gebrekkige geografische kennis:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij kent niet veel dorpen in de omgeving omdat zij in heel haar leven maar op 2 plaatsen heeft gewoond. Zij is nooit in de andere dorpen geweest, laat staan enige scholing genoten en al de omliggende dorpen te kunnen opnoemen. Hetzelfde geldt voor de districten die in de omgeving van haar eigen district liggen.

Verzoekende partij kent de leider niet van IS en was niet op de hoogte dat hij werd vermoord in het nabijgelegen district omdat zij zich niet bezig hield met dergelijke zaken en dit ook niet besproken werd met haar omwille van haar jeugdige leeftijd.

II.1.2. Verwerende partij heeft zich bij het nemen van de beslissing enkel gefocust om de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt een groot deel van het gehoor gewoonweg naast zich neer. Verzoekende partij kon de plaatsen waar zij is geweest en de dingen die zij heeft meegemaakt weldegelijk uitgebreid vertellen: p. 22 CGVS I

[Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 22]

(...)

[Ibid.]

Ook wat betreft haar werkzaamheden bij het leger heeft verzoekende partij erg uitgebreid haar relaas uiteengezet: p. 13 CGVS I

[Ibid., p. 13]

p. 14 CGVS I

[Ibid., p. 14]

(...)

[Ibid.]

p. 15 CGVS

[Ibid., p. 15]

(...)

[Ibid.]

Verzoekende partij begrijpt dan ook niet hoe verwerende partij kan twijfelen aan haar relaas en haar vrees.

II.1.3. Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus aan verzoekende partij geweigerd heeft. Zij is er moeten vluchten uit vrees voor haar leven dat bedreigd werd.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing een schending uitmaakt van de artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij moet dan ook in hoofddorde erkend worden als vluchteling.

Artikel 48/4 Vreemdelingenwet evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting werden aldus manifest geschonden."

- In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker meent dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij benadrukt dat zijn Afghaanse nationaliteit niet wordt betwist en meent dat het onmogelijk is voor hem om terug te keren naar eender waar in Afghanistan.

In een rapport van oktober 2017 (verzoekschrift, stuk 3) hekelt Amnesty International het terugsturen van Afghaanse vluchtelingen naar hun land van herkomst. Amnesty International stelt dat Afghanistan geen veilig land is en dat Europese landen moeten stoppen met gevluchte Afghanen naar hun vaderland terug te sturen. Volgens Amnesty International riskeren ze na hun "deportatie" te worden vervolgd, gemarteld, ontvoerd of zelfs gedood. Zij noemt het EU-beleid in het rapport "roekeloos" en een "onbeschaamde schending van het internationaal recht."

Het wordt steeds onveiliger in Afghanistan, stelt Amnesty in het rapport "Forced Back to Danger". De bijna 10.000 Afghanen die landen als Nederland, Zweden en Noorwegen hebben teruggestuurd lopen allerlei gevaren. EU-agentschappen zijn hiervan op de hoogte, maar stellen dat nog eens meer dan 80.000 Afghanen kunnen worden uitgezet, aldus Amnesty. Verzoeker citeert uit het rapport.

Er vallen aldus duizenden doden en gewonden en de situatie is er enorm op achteruit gegaan. Verzoeker zou met andere woorden gedropt worden in een 'warzone' en moet zich maar zien te beredderen. "Deze provincie" wordt veilig genoeg bevonden voor verzoeker om er zich te vestigen, terwijl recente rapporten juist het tegenovergestelde bewijzen. Dit is niet ernstig.

Niet alleen wordt Afghanistan geteisterd door terroristisch geweld, er heerst er ook een humanitaire crisis.

Het is voor verzoeker onmogelijk om terug te keren naar zijn land van herkomst en er een menswaardig leven te leiden, zonder vrees voor zijn leven en voor onmenselijke en vernederende behandeling. Verzoeker is er zeker van dat hij ten prooi zal vallen aan de taliban of slachtoffer zal worden van willekeurig geweld. De actuele situatie in heel Afghanistan is erg onveilig, het terugsturen van Afghanen - waar ook in Afghanistan, houdt een schending in van het non-refoulement beginsel. De cijfers van de doden en gewonden in 2017 liegen er niet om.

Geen enkel deel van Afghanistan is dan ook veilig genoeg te noemen om verzoekers om internationale bescherming terug te sturen zonder gevaar voor blootstelling aan foltering en onmenselijke en vernederende behandeling.

Bovendien mag het bijzonder kwetsbare profiel van verzoeker niet uit het oog worden verloren. Verzoeker is na al die jaren in Europa verwesterd en loopt het gevaar op vervolging. De mensenrechten worden in heel Afghanistan meer en meer geschonden.

Verzoeker citeert verder nog uit de COI Focus “Afghanistan. Veiligheidssituatie in Jalalabad, Behsud en Surkhrod (addendum)” van Cedoca van 26 augustus 2019 en meent dat, hoewel de COI Focus stelt dat het aantal slachtoffers in 2019 is afgenomen, de cijfers hallucinant blijven. Ook anno 2020 blijven de aanslagen zich verder zetten. Verzoeker citeert hierbij uit een persartikel van Al Jazeera.

Verzoeker besluit dat:

“Ook verwerende partij kan niet anders dan toe te geven dat er zich met regelmaat terreuraanslagen voordoen in Afghanistan, maar probeert dit te relativiseren door te stellen dat het niet om een “open combat” zou gaan, en baseert zich op achterhaalde informatie.

Verzoekende partij loopt er dagelijks een reëel gevaar onderworpen te worden aan onmenselijke en vernederende behandeling.

II.2.7. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.”

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker het rapport “Forced Back to Danger” van Amnesty International van 2017 (stuk 3) toe aan het verzoekschrift.

2.1.3. In een aanvullende nota van 23 november 2020 voegt verzoeker volgende documenten toe:

- foto's van verzoeker in het leger (stuk 1);
- een kopie van de taskara van verzoekers vader met beëdigde vertaling en een kopie van een “ANA processing and medical assistance form” (stuk 2);
- een kopie van de taskara van verzoekers moeder met beëdigde vertaling (stuk 3);
- badges in hoofd van verzoeker en een brief van het ANA van 6 september 2017 met beëdigde vertaling (stuk 4).

De Raad merkt op dat de stukken 2-4 reeds werden voorgelegd en zich in het administratief dossier bevinden (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nr. 1).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties bestaan om te twifelen aan zijn identiteit en profiel, herhaalt zijn verklaringen inzake zijn legerdienst en minimaliseert de bevindingen van de commissaris-generaal. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn identiteit, herkomst, profiel en levensomstandigheden voor zijn vertrek naar België. De bestreden beslissing motiveerde in dit verband terecht dat (i) verzoeker tegenstrijdige en inconsistente verklaringen aflegt over (a) zijn geboorteplaats en (b) zijn woonplaats, (ii) zijn geografische kennis van zijn regio van herkomst lacunair is, (iii) hij geen kennis heeft van de Daesh-leider uit zijn regio, Hafiz Saeed Khan, (iv) hij evenmin kennis heeft van de Afghaanse kalender, (v) verzoekers inconsistente verklaringen aflegt over zijn levensomstandigheden en socio-economische situatie in Afghanistan, meer bepaald inzake (a) het werk van zijn vader, (b) zijn eigen werkervaringen in Afghanistan en (c) de reden waarom hij niet naar school zou geweest zijn en (d) zijn legerdienst, (vi) verzoeker tevens tegenstrijdige verklaringen aflegt over de financiering van zijn reisweg, (vii) hij geen originele documenten neerlegt om zijn identiteit, profiel of herkomst te staven en (viii) de inhoud van de door hem neergelegde documenten niet overeenstemmen met zijn verklaringen en geen afdoende bewijswaarde bezitten ter staving van zijn verklaringen.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift, ter minimalisering van de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen bij aanvang van de procedure en tijdens de persoonlijke onderhouden met betrekking tot zijn geboorteplaats en woonplaats, aan te volharden in zijn verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouden. Hij wijst erop dat bij de Dienst Vreemdelingenzaken alles snel en chaotisch verliep en hij amper de tijd kreeg om zijn relaas te doen en eventuele misverstanden uit te klaren. De Raad merkt vooreerst op dat het verzoek om kort en bondig te antwoorden op de gestelde vragen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, verzoeker geenszins ontslaat van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk de relevante elementen voor zijn verzoek om internationale bescherming te vermelden van bij aanvang van de procedure. Verzoekers geboorteplaats en woonplaatsen in Afghanistan betreffen kernelementen van zijn verzoek, waardoor redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker deze elementen correct weergeeft van bij aanvang van de procedure. Bovendien merkt de Raad op dat verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem werden voorgelezen in het Pashtou en dat hij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord verklaarde met de inhoud ervan. Verzoekers verweer biedt dan ook geen afdoende verklaring voor zijn tegenstrijdige verklaringen bij aanvang van de procedure en tijdens de persoonlijke onderhouden. Daarenboven slaagde verzoeker ook tijdens de persoonlijke onderhouden er niet in om eenduidige verklaringen af te leggen over zijn woonplaats in Afghanistan, zoals genoegzaam blijkt uit de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing. Dergelijke tegenstrijdigheden doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen met betrekking tot zijn herkomst.

Verzoeker tracht verder de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent zijn lacunaire geografische kennis van zijn regio en zijn kennis van Daesh-leider Hafiz Saeed Khan te minimaliseren door te verwijzen naar zijn ongeschoold profiel, het feit dat hij nooit in andere dorpen of districten is geweest, zijn jeugdige leeftijd en het feit dat hij zich niet bezighield met dergelijke zaken. De Raad merkt in deze vooreerst op dat uit de motivering van de bestreden beslissing kan blijken dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de redenen waarom hij niet naar school ging. Dergelijke vaststellingen doen dan ook reeds afbreuk aan verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn ongeschoold profiel. Verzoeker verklaarde bovendien dat hij Afghanistan verliet begin 2018 (DVZ-verklaring, stuk 5, p. 12), toen hij ongeveer eenentwintig jaar oud was, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij als volwassen man enige kennis zou hebben over zijn regio. Bovendien kan, zelfs van een persoon van jonge leeftijd met beperkte scholing redelijkerwijs worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Verzoekers verweer dat hij nooit de dorpen of districten in zijn omgeving zou hebben bezocht, biedt geen afdoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van zijn directe leefomgeving. Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud bovendien nog dat hij een keer per week of per maand naar het Achin district ging (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 12), verklaarde op zijn zeventiende verhuisd te zijn binnen het district Nayzan (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 4) en zich op zijn twintigste te hebben aangemeld bij het leger in Jalalabad (*Ibid.*, p. 14). Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij dermate afgezonderd leefde dat van hem geen voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van zijn directe leefomgeving kan worden verwacht. Waar verzoeker ten slotte nog aanvoert dat hij geen kennis kan hebben van de (moord op) een Daesh-leider in zijn regio omdat hij zich niet interesseerde voor dergelijke zaken, merkt de Raad op dat dergelijke verklaring niet aannemelijk is indien verzoeker werkelijk afkomstig is uit een gebied waar Daesh aanwezig is en zelf verklaarde dat hij er diende te verhuizen omdat Daesh de bevolking lastig viel (*Ibid.*, p. 9). Van verzoeker kan dan ook weldegelijke enige kennis worden verwacht van deze groepering. De Raad is aldus van oordeel dat verzoekers profiel niet kan overtuigen als verschoningsgrond van zijn ontoereikende kennis met betrekking tot zijn directe leefomgeving.

Verzoeker herhaalt verder in zijn verzoekschrift nog zijn verklaringen met betrekking tot zijn legerdienst, doch de Raad merkt op dat het louter herhalen van zijn verklaringen hierover geen afbreuk doet aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing waaruit genoegzaam blijkt dat verzoeker op verschillende vlakken tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over zijn legerdienst. Van verzoeker kan worden verwacht dat hij coherente en consistente verklaringen kan afleggen over deze legerdienst, die de aanleiding vormde voor de bedreigingen door de taliban en zijn vlucht uit zijn land van herkomst.

Verzoekers tegenstrijdige verklaringen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen met betrekking tot zijn profiel en levensomstandigheden voor zijn vertrek naar België en de redenen waarom hij Afghanistan verlaten heeft.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Vooreerst dient erop te worden gewezen dat er een belangrijke discrepantie bestaat tussen de verklaringen die u aflegde voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het Commissariaat-generaal.

In casu werd vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over waar in Afghanistan u precies geboren bent. U verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) dat Soonkhel uw geboorteplaats betreft (verklaring DVZ, vraag 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS wijzigt u deze verklaring echter en stelt u dat u in Murchal geboren bent (CGVS 1, p. 9). U verduidelijkt dat Soonkhel in het dorp Landay ligt, het dorp waar u pas rond uw zeventien jaar heen zou zijn verhuisd (CGVS 1, p. 4 en 9).

Tevens legt u geen eensluidende verklaringen af over waar u precies gewoond heeft in Afghanistan. U verklaarde op de DVZ dat u van uw geboorte tot aan uw vertrek in Soonkhel, Landay in het district Nazian in de provincie Nangarhar heeft gewoond (verklaring DVZ, vraag 10). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS wijzigt u deze verklaring echter en stelt u dat u in Murchal opgegroeid bent (CGVS 1, p. 9). U voert tevens aan dat het sinds vijf of zes jaar is dat u in Soonkhel, Landay woont (CGVS 1, p. 9). U stelt dat Landay een stam is in Shinwari (CGVS, p. 8). Vervolgens wordt u gevraagd waar u precies woont in Shinwari, waarop u antwoordt dat u in het dorp Degan/Deykan woont (CGVS, p. 8). Even later wijzigt u deze verklaring en stelt u dat u niet in Deykan woont, maar dat het er in de buurt ligt (CGVS, p. 10). Uit dergelijke tegenstrijdige verklaring blijkt dat u er niet in slaagt eensluidende verklaringen af te leggen over waar u geboren bent en gewoond heeft in Afghanistan. Dat u niet simpelweg telkens correct kan duiden waar u geboren bent en waar u wanneer gewoond heeft, roept ernstige vragen op bij uw voorgehouden verblijf in het district Nazyan in de provincie Nangarhar.

Ook uw geografische kennis van uw voorgehouden regio van verblijf in Afghanistan blijkt niet afdoende voor iemand die stelt zijn hele leven in het district Nazyan te hebben verbleven. Gevraagd een dorp in de buurt van Murchal te noemen, slaagt u er enkel in de naam van een buurman te noemen en antwoordt u niet concreet op de vraag of er grotere dorpen in de buurt van Murchal waren (CGVS 2, p. 10). U wordt nogmaals gevraagd andere dorpen in Nazyan te noemen, afgezien van de dorpen waar u stelde te hebben gewoond, maar u komt echter niet verder dan het opsommen van de namen van enkele buuren (CGVS 2, p. 11). Dat u geen enkel ander dorp in het district Nazyan weet op te noemen wanneer u er concreet naar gevraagd wordt, roept ernstige vragen bij uw beweerde verblijf in deze regio.

De namen van de dorpen Soroobi/Surobay en Mullah Kheil in uw regio, daar heeft u nog nooit van gehoord (CGVS 2, p. 18). Dat is opmerkelijk, aangezien deze twee dorpen op de route liggen tussen de dorpen Landi, waar u de laatste jaren zou hebben gewoond, en Murchal, waar u stelde te zijn geboren en opgegroeid (CGVS 1, p. 8-9; kaart toegevoegd aan het administratieve dossier). Tussen deze twee dorpen in ligt volgens satellietbeelden het grootste landbouwgebied van uw district. Dat u de namen van deze twee dorpen aldus nog nooit zou hebben gehoord, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw levenslange verblijf in het district Nazyan (CGVS 2, p. 18).

Concreet gevraagd naar districten in de buurt van Murchal, slaagt u er enkel in het district Dur Baba te noemen, terwijl uit de kaart toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat ook Achin en Shinwar district grenzen aan Nazyan district (CGVS 2, p. 11). U verklaarde bovendien nooit in andere districten te zijn geweest (CGVS 2, p. 10, 12), een verklaring die u vervolgens wijzigde om te zeggen dat u wel een keer per week of per maand naar Achin district ging (CGVS 2, p. 12). Dat u niet weet te zeggen dat Achin naast Nazyan ligt, vervolgens zegt dat u nooit in een ander district bent geweest en nog later dan weer dat u quasi tweewekelijks naar Achin ging doet verder twijfelen aan uw verklaringen over uw leven in deze regio van Nangarhar.

Daarnaast is het opvallend dat de naam Hafiz Saeed Khan u helemaal niets zegt (CGVS 2, p. 19). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, was Hafiz Saeed Khan het hoofd van Islamitische Staat (IS) van Afghanistan en Pakistan was. Hij werd gedood bij een luchtaanval in Achin district in juli 2016. Heel de regio werd geconfronteerd met de aanwezigheid van IS in Nangarhar en diende de gevolgen hiervan te ondergaan. Zo werden u en uw familie hierdoor gedwongen om uit uw geboorteregio te vertrekken en zich in Landay te vestigen (CGVS 2, p. 6).

Dat u nog nooit gehoord zou hebben van deze man, die ook in deze regio verbleef – hij werd gedood in het naburige district Achin, waar u regelmatig kwam – doet verder twijfelen aan uw leven in deze regio (CGVS 2, p. 12, 19).

Bovendien is het opvallend dat u geen enkele notie heeft van de Afghaanse kalender (CGVS, p. 5). U heeft geen idee welk jaar we zijn en kent geen enkele maand in de Afghaanse kalender. U wijt dit aan uw gebrek aan opleiding, maar kent daarentegen wel de Westerse kalender (CGVS, p. 5). Van iemand die stelt zijn hele leven in Afghanistan heeft gewoond, mag op zijn minst verwacht worden dat hij enige notie heeft van de gebruikelijke kalender in zijn land van herkomst, zeker gezien u wel op korte tijd kennis blijkt te hebben opgedaan van de westerse kalender. Bovendien zou u de laatste jaren in het leger hebben gezeten waardoor u geenszins kan aantonen een dermate geïsoleerd bestaan te hebben geleid om een dergelijk gebrek aan kennis te verklaren.

Tevens slaagde u er niet in eensluidende verklaringen af te leggen over uw levensomstandigheden en socioeconomische situatie in Afghanistan. Uw verklaringen over het werk van uw vader in uw dorp blijken grote tegenstrijdigheden te bevatten. Gevraagd of er landbouwgronden waren voor uw vader om op te werken, stelde u van niet (CGVS 2, p. 16). U voegt toe dat er land was voor sommige mensen, maar het niet aan jullie werd verdeeld (CGVS 2, p. 16). Later wijzigt u deze verklaring en stelt u dat uw vader wel velden had om op te werken, "adai" die hij van zijn neven had gekregen en dat ook u deze velden irrigeerde (CGVS, p. 17). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, stelde u dan weer dat mensen weigerden om "adais" aan uw vader te geven (CGVS, p. 17). U wordt opnieuw gewezen op uw eerdere antwoorden, namelijk dat uw vader wel "adais" gekregen had en u erop gewerkt heeft, maar u slaagt er geheel niet in om uw tegenstrijdige verklaringen dienaangaande uit te klaren (CGVS, p. 17).

Voorts legde u tegenstrijdige verklaringen af over uw eigen werkervaringen in Afghanistan. U verklaarde namelijk eerst niet gewerkt te hebben in Murchal of Landi, om deze verklaringen vervolgens te wijzigen en te stellen dat u gewerkt heeft in de steenkap, op de velden van uw vader en als houthakker (CGVS 2, p. 9, 13, 16). Daarnaast slaagde u er niet in eensluidende verklaringen af te leggen over uw taken en ervaringen bij het leger. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud stelde u dat het uw taak was om gereedschap rond te brengen en mee te vechten indien er versterking nodig was (CGVS 1, p. 14). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stelde u plots dat u moest werken als uitkijker (watcher), hetgeen u geheel onvermeld liet tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud (CGVS 2, p. 21).

Ook over de reden waarom u niet naar school bent geweest zijn uw verklaringen weinig consistent. Zo stelt u eerst dat u nooit naar school bent geweest omdat er geen scholen waren in uw omgeving (CGVS 1, p. 7). Even later wijzigt u deze verklaringen en zegt u dat u niet ging omdat mensen die naar school gingen werden lastig gevallen werden door de taliban (CGVS 1, p. 7).

Ook uw verklaringen over uw ervaringen in het leger bevatten vele vaagheden en tegenstrijdigheden die de algemene geloofwaardigheid van uw profiel verder ondermijnen. U verklaarde eerst dat uw commandant bepaalde of je een talib die gearresteerd werd moest doodschieten of niet. Gevraagd of het soms gebeurde dat een commandant het beval gaf om een talib dood te schieten in plaats van te arresteren, antwoordde u dat u het zich niet meer herinnert, wat weinig aannemelijk is (CGVS 1, p. 15). Gevraagd of uw commandant ooit het beval gaf om iemand die gearresteerd was dood te schieten, zei u dat uw commandant het nooit toeliet en het nooit voor uw ogen gebeurde (CGVS 1, p. 16). Gevraagd of u zo een bevel zou kunnen weigeren, zegt u dat u nooit de orders van uw commandant kan weigeren (CGVS 1, p. 17). U herhaalde dat u zelf niet gezien heeft dat talibs werden neergeschoten als ze gearresteerd werden (CGVS 1, p. 18). Tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud, wijzigde u deze verklaringen echter volledig. U stelde dat het vaker gebeurde dat talibs werden doorgeschoten en dat u het meer dan tien keren gezien heeft (CGSV 2, p. 21, 22). Ook zou uw commandant u een vijftiental keer gevraagd hebben om een talib dood te schieten, maar dat u dat zonder problemen kon weigeren (CGVS 2, p. 23). Dergelijke inconsistentie verklaringen over uw ervaringen bij het leger doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw profiel. Ook over uw vertrek uit het leger heeft u tegenstrijdige verklaringen afgelegd. Zo verklaarde u eerst twee maanden voor uw vertrek uit Afghanistan het leger te hebben verlaten (CGVS 1, p. 13), maar wijzigt u deze verklaring vervolgens en stelt u dat u nooit de intentie had om het leger te verlaten en dat u met verlof was toen uw vader u wegstuurde naar Europa (CGVS 1, p. 25).

U legde daarnaast tegenstrijdige verklaringen af over hoe u uw reisweg gefinancierd heeft. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u dat uw vader zijn velden verkocht heeft om uw reis naar Europa te financieren. U specificeert dat hij 500.000 Afghani kreeg voor de velden en 400.000 of 500.000 leende van uw oom (CGVS 1, p. 25).

Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud wijzigt u deze verklaringen en stelt u dat uw vader koeien en geiten heeft verkocht om uw reis te betalen (CGVS 2, p. 4). U wordt expliciet gevraagd of er nog andere zaken verkocht werden om uw reis te betalen, waarop u ontkennend antwoordt (CGVS 2, p. 4). Dat u ook hieromtrent geen eensluidende verklaringen weet af te leggen, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw levensomstandigheden in Afghanistan.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat u geen enkel origineel document heeft neergelegd om uw identiteit, uw profiel of uw herkomst aan te tonen. U werd er nochtans uitdrukkelijk op gewezen om deze originele documenten over te maken (CGVS 1, p. 11). Bovendien stelt een van de door u neergelegde documenten van het leger dat uw familie op dat moment nog steeds in Morchal woont en dat uw vader overleden is (document nr. 7, dd. 21/04/1396 (12/07/2017 GK)), hetgeen geheel niet overeenkomt met de door u afgelegde verklaringen dienaangaande. U stelde namelijk dat uw familie in Soonkhel, Landay woont en dat uw vader nog leeft (verklaring DVZ vraag 10 en 13). Dat de inhoud van de door u neergelegde documenten niet overeenstemt met uw verklaringen, ondermijnt verder de algehele geloofwaardigheid van deze verklaringen en documenten. De overige documenten die uw advocaat via e-mail heeft overgemaakt met betrekking tot uw aanstelling bij het leger, dateren echter allen van de vierde en zesde maand in 1396, wat overeenkomt met de maanden juli en september 2017 in de gregoriaanse kalender (GK). Deze documenten handelen allen over uw heraanstelling en hertoetreding bij het leger na twee maanden afwezigheid, hetgeen u nergens vermeld heeft gedurende uw persoonlijke onderhouds (zie document 1, 3, 6, 7 en bijhorende vertalingen in de groene farde). Daarnaast dient te worden opgemerkt dat alle documenten omtrent uw werk bij het leger, uw kaart van het leger en uw bankkaart kopieën zijn die geen waarborg bieden inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. Aan de door u neergelegde privé-foto's kan evenmin bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt bovendien dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse verzoeker om internationale bescherming of bij het ondersteunen van zijn relaas."

Verzoeker legt in zijn aanvullende nota nog bijkomende foto's neer van zichzelf in het leger (aanvullende nota, stuk 1), doch de Raad herhaalt de motivering in de bestreden beslissing dat aan verzoekers privéfoto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld.

Gelet op wat voorafgaat, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in Afghanistan. Immers, gezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn verblijfplaatsen, profiel en levensomstandigheden, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die hij zou hebben gekend met de taliban omwille van zijn werkzaamheden in het leger in zijn vermeende, doch niet aangetoonde regio van herkomst.

De door verzoeker toegevoegde algemene landeninformatie over de veiligheidssituatie in Afghanistan kan niet dienstig in rekening worden gebracht, nu verzoeker in gebreke blijft zijn persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.

In zoverre verzoeker aanvoert dat hij een bijzonder kwetsbaar profiel heeft omdat hij na al die jaren in Europa verwesterd is, dient er vooreerst op gewezen dat verzoeker dienaangaande niet verder komt dan te verwijzen naar louter algemene informatie van Amnesty International (verzoekschrift, stuk 3) die geen betrekking heeft op zijn persoon, terwijl hij de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken. Verzoeker toont niet aan dat hij omwille van zijn langdurig verblijf in Europa dermate zou zijn verwesterd dat hij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken. Het betreft immers een blote bewering die op geen enkele wijze *in concreto* wordt uitgewerkt of gestaafd.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen

dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar de veiligheidssituatie in Afghanistan, doch gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit het district Nazyan in de provincie Nangarhar in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens de persoonlijke onderhouds en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 2; Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 2).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP